

**Sygn. akt VII U 1380/15**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

**Protokolant: st. sekretarz sąd. Małgorzata Gruza**

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 19 czerwca 2015 roku znak (...)

**zmienia zaskarżoną decyzję i ustala T. M. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia(...) roku.**

**Sygn. akt VII U 1380/15**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił T. M. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu podano, że ze zgromadzonej dokumentacji wynika, że wnioskodawca jest członkiem OFE i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa, osiągnął wymagany wiek emerytalny, udowodnił ponad 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, jednakże nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Zakład nie uwzględnił jako pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w:

- Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w C. od 02.10.1995r. do 31.12.1995r., od 02.01.1996r. do 04.03.1996r., i od 01.07.1996r. do 15.06.1997r.,

- u J. W. w C. od 16.06.1997r. do 31.03.1998r.,

- Przedsiębiorstwie (...) w K. od 21.10.1980r. do 31.05.1991r. ponieważ przedłożone świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie spełniały wymogów formalnych. W powołanych przepisach rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie wskazano wykazu, działu i pozycji.

- w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 15.09.1992r. do 31.08.1993r., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 28.02.2007r. rodzaj wykonywanej pracy nie został określony ściśle wg wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. (decyzja k. 254 ae)

W odwołaniu od tej decyzji T. M. podniósł, że pracował w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego w Przedsiębiorstwie (...) w K. Oddział w S. w okresie od 21.10.1980r. do 31.05.1991r. Nie jest w stanie przedłożyć prawidłowego świadectwa pracy gdyż zakład został zlikwidowany. Wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury. (odwołanie – k. 2 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji (k. 4-5 a.s.).

### **Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:**

T. M. urodzony (...) w dniu (...) roku złożył wniosek o emeryturę (k. 227a.e.).

We wniosku powołał się na dokumentację zgromadzoną w aktach rentowych. Dołączył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z różnych zakładów z okresu swojej aktywności zawodowej. (k.233-241 ae)

W chwili złożenia wniosku T. M. nie pracował, był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.12. 2015r. W toku niniejszego postępowania sądowego uzyskał prawo do świadczenia rentowego na dalszy okres. Należał do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Wnioskodawca przedłożył m.in. świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t. z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 21.10.1980r. do 31.05.1991r., w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 15.09.1992r. do 31.08.1993r., w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w C. od 02.10.1995r. do 31.12.1995r., od 02.01.1996r. do 04.03.1996r., i od 01.07.1996r. do 15.06.1997r., i u J. W. w C. od 16.06.1997r. do 31.03.1998r.

Na podstawie przedłożonych wraz z wnioskiem oraz zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych dokumentów organ emerytalny ostatecznie w zaskarżonej decyzji ustalił na dzień 1 stycznia 1999 r. łączny okres podlegania ubezpieczeniom w wymiarze 25 lat i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Ustalono, że pobiera rentę i ukończył 60 lat. Zakład uznał jako pracę w warunkach szczególnych okres 2 lat, 4 miesięcy i 19 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. Pozostałych okresów nie uwzględniono ze względu na wady formalne przedłożonych świadectw pracy i decyzją z dnia (...) odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury. (k.249ae)

Wnioskodawca decyzji nie skarżył, ale w dniu 08.06.2015r. złożył informację dotyczącą świadectwa pracy w warunkach szczególnych wydanego przez (...) (k.252ae)

Kolejną zaskarżoną decyzją z 19.06.2015r. ZUS odmówił prawa do emerytury ustalając 5 lat, 9 miesięcy i 23 dni okresów pracy w warunkach szczególnych. (k. 254ae)

W toku postępowania sąd zgromadził pracowniczą dokumentację archiwalną wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. oraz przesłuchano wnioskodawcę i wskazanych przez niego świadków. Wnioskodawca przede wszystkim wskazywał na pracę wykonywaną w (...) przez okres 10 lat, 7 miesięcy i 11 dni.

Na tej podstawie Sąd ustalił, że wnioskodawca od 1974 roku posiadał uprawnienia kategorii, uprawniające go do kierowania samochodami ciężarowymi wraz z przyczepami w pracę w tym charakterze wykonywał w zakładach pracy poprzedzających zatrudnienie w (...). Te okresy zatrudnienia w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o

ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Spółdzielni (...) od 12.01.1977r. do 31.10.1978r. oraz w (...) P. od 02.11.1978r. do 31.05.1979r., udokumentowane świadectwami pracy w warunkach szczególnych zostały uznane przez ZUS.

W dniu 21.10.1980r. mając już doświadczenie w kierowaniu samochodami ciężarowymi o ciężarze całkowitym przekraczającym 3,5 tony w związku z poprzednimi miejscami zatrudnienia, wnioskodawca nawiązał umowę o pracę z ówczesnym Kombinatem Budownictwa (...) i zatrudniono go początkowo na 2 tygodniowy okres próbny a następnie na czas nieokreślony w Zakładzie (...) w C., tymczasowo w Ł.. W ramach zawartej umowy powierzono mu stanowisko kierowcy samochodowego. Zatrudnienie było w ramach pełnego etatu. Zatrudniające go przedsiębiorstwo w późniejszym okresie było przekształcane, zmieniało nazwy aby ostatecznie stać się Przedsiębiorstwem (...) w K., przy czym wnioskodawca pracował w oddziale na terenie województwa (...) w Oddziale w S.. Przedsiębiorstwo (...) było powołane do budowy kopalni, było to przedsiębiorstwo górnicze. Wnioskodawca wykonywał pracę przy budowie kopalni (...) w zakładzie transportowym. Na wyposażeniu tego przedsiębiorstwa była duża ilość – ok. 240 samochodów ciężarowych, w tym samowyladowczych K., J., T.. Na początku wnioskodawca kierował K. samowyladowczej wywrotce, o ciężarze 20 ton. Woził głównie urobek na zwalę – ziemię, skały, wszystko to co wychodziło z drążenia szybu. Później jeździł na sztywnych samochodach: K. L.. Woził różne materiały potrzebne do budowy kopalni – wieże, maszyny, elementy konstrukcyjne, także pomiędzy kopalniami ze (...). Zawsze prowadził samochody ciężarowe powyżej 3,5 tony. Pracował w pełnym wymiarze, często w nadgodzinach do 14 godzin na dobę. Praca była ciężka, w błocie, na bezdrożach, często na nieutwardzonych trasach. Ciężko się takie samochody w takich warunkach prowadziło. Pracę w tym charakterze wykonywał do 31.05.1991r., przez okres 10 lat, 7 miesięcy i 11 dni. (dowód – akta osobowe k. 15, zeznania wnioskodawcy k. 23v-24v as, zeznania świadków: Z. G. k. 24as, B. P. k. 24-24vas).

Poza tym wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w pozostałych zakładach pracy nie uznanych przez ZUS. M.in. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w C. od 02.10.1995r. do 31.12.1995r., od 02.01.1996r. do 04.03.1996r., i od 01.07.1996r. do 15.06.1997r. kierował wielkimi samochodami ciężarowymi, specjalistycznymi – autocysternami przewożąc paliwo. (dowód świadectwa pracy, świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, zeznania wnioskodawcy)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych oraz aktach osobowych zostały obdarzone wiarą jako autentyczne i rzetelne, a przez to prawdziwe. W kontekście zeznań wnioskodawcy, akt osobowych oraz zeznań świadków nie budzi wątpliwości, że wnioskodawca w Przedsiębiorstwie (...) przez okres 10 lat, 7 miesięcy i 11 dni wykonywał pracę w warunkach szkodliwych w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jest to już dodatkowy, wystarczający okres do ustalenia uprawnień związanych z emeryturą we wcześniejszym wieku.

Z zeznań wnioskodawcy jednoznacznie wynikało, że wnioskodawca był jednym z wielu kierowców zatrudnionych w firmie, obsługujących ciężkie samochody ciężarowe, wykonujących transport materiałów z kopalni oraz przewozu urządzeń służących do budowy kopalni. Stale i w pełnym wymiarze kierował samochodami ciężarowymi o ciężarze właściwym znacznie przekraczającym 3,5 tony. Zatrudniający wnioskodawcę pracodawca okres wykonywania tej pracy potwierdził wydanym świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Wprawdzie świadectwo miało wady formalne a mianowicie nie w pełni wskazana była podstawa prawna ustalenia pracy w warunkach szczególnych ale bezopornie wynikał z tego świadectwa charakter pracy – kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Żadne dowody nie wskazują, iż w spornym okresie wnioskodawca wykonywał zatrudnienie na innym stanowisku.

Zeznania wnioskodawcy Sąd uznał za wiarygodne gdyż korelowały ze zgromadzoną dokumentacją i zeznaniami świadków.

W takim samym charakterze pracowali przesłuchani świadkowie. Zarówno Z. G. jak w B. P. byli zatrudnieni jako kierowcy takich samych samochodów ciężarowych wykonując usługi na rzecz kopalni (...). Także oni uzyskali od pracodawcy identyczne w treści i formie świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Z. G. w oparciu

o posiadane świadectwo nie ubiegał się o wcześniejszą emeryturę gdyż jeszcze nie uzyskał odpowiedniego wieku. Natomiast B. P. jest uprawniony od 2 lat do wcześniejszej emerytury. ZUS nie uznał mu świadectwa pracy w warunkach szczególnych, prawo do świadczenia zostało ustalone wyrokiem sądu Okręgowego. Zgromadzone w toku postępowania sądowego akta osobowe pozwoliły Sądowi uznać okres pracy wnioskodawcy jako kierowcy samochodu ciężarowego.

Odwołanie T. M. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 roku, Nr 39, poz. 353), zwanej dalej ustawą FUS, mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ustęp 2. artykułu 32 stanowi, że za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Zgodnie z ustępem 4 wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr

8, poz. 43 ze zm.) okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt stanu faktycznego niniejszej sprawy należy stwierdzić, że T. M. w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K., Oddziale w S. w okresie od 21.10.1980r. do 31.05.1991r. przez okres 10 lat, 7 miesięcy i 11 dni – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Zakres obowiązków pracowniczych wnioskodawcy jest tożsamy z opisanym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. nr 8, poz. 43 ze zm.) – wykaz A, dział VIII „w transporcie i łączności”, poz. 2 „prace kierowców samochodów ciężarowych, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych,

autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”

Jak wynika zatem z dokonanych ustaleń T. M. legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym ponad 25 lat, ma ukończone w dniu (...) 60 lat życia, będąc członkiem otwartego funduszu emerytalnego złożył wniosek przekazanie zgromadzonych środków na dochody budżetu..

W niniejszym postępowaniu ustalono również, że pracował łącznie z uwzględnionym przez ZUS okresem w warunkach szczególnych ponad wymagane 15 lat biorąc pod uwagę, że ZUS z tytułu poprzednich zatrudnień w innych firmach zaliczył mu jeszcze 5 lat, 9 miesięcy i 23 dni. Poza tym jak wskazano wyżej wnioskodawca u kolejnych pracodawców wykonywał zatrudnienie w warunkach szczególnych jednakże zważywszy na fakt, że udowodniana w niniejszym postępowaniu praca w (...) była wystarczająca Sąd nie prowadził pogłębionego postępowania dowodowego co do pozostałych zakładów pracy. Tym samym wnioskodawca spełnia wszelkie przesłanki do ustalenia mu prawa do emerytury od dnia (...) roku, tj. od dnia ukończenia 60 lat.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477<sup>14</sup> §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.